

מסורת הש"ס

^[א] [עפרין טז. ונחם סח:], ^[ב] כלס פ"א מ"ט, א] ^[ג] [נ"ל לעבר עבודת וגו', א] ^[ד] [נ"ל לעבוד מעבודו], א] ^[ה] [סוטה טז.], ^[ו] [נ"ל ונמדדו],

תורה אור השלם

1. וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו וכפר ביתו ובעד כל קהל ישראל. ויקרא טו ה
2. ויקח אהרן באשך דבר מטה ותרץ אל תוך הקהל ודמה הדם הגוף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם: במדבר יז יב

הגהות הב"ח

^[א] גמרא היו אומר זה הקטרת הקטורת וקטורת מים מכפרים: ^[ב] שם ופר העט לא דבר של צבור ושעיר עזי ודמעה של יוד"ב הא מה מעלה יש כ"ל וי"צ ק"י הא הניקטא נמוסן שלט פ"א דלני ע"ש: ^[ג] רש"י ד"ה הא קמני צנימותא ה"י קאמר האי בשעת הקטרה דקאמר בשעת הקטרה דהיכל קאמר בשעת הקטרה דקאמר קאמר בשעת הקטרה דהא שלט לפני ולפנים והא שלט בשעת הקטרה דקאמר מלא וכו' כ"ל והי"א:

הגהות הגר"א

^[א] גמרא [לכפרת צימו כפרת צימו קודמת] חז"ל: ^[ב] שם [ולציו] חז"ל:

מוסף רש"י

ויכפר על העם. במחלותק קרם שהוא לשון הרע דמכ"י ציה אחת המים וגו' [ובחיים תפג]. יבא דבר שבחשאי. קטורת נעשית כהיכל חשאי [שד"ח פז]. שויה הדבן לבדו שם כדחנן פורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה, וכל שכן מן ההיכל שנאמר וכל אדם לא יהיה וגו' [ובחיים טט]. ויכפר על מעשה חשאי. לשון הרע חשאי הוא [שד"ח טט]. ואמרי לה כדי. שם חסם [גישין תפג].

תוס' ישנים

מזה קרא. אבל הי דמיכתתן ודשזעות ודסוטה טילה מלויות כדקדוש מקום. וי"ט. ועל ההיא דסוטה שדחלמי שמרבה שם עוב וגבעון שילה וצית עולמים, מוחק שם רש"י שילה ועוב וגבעון, משום דקשיא לה והלא שילה משכן גמור היה למה הולך פסוק לרבותו, ועוד צנוט וגבעון לא היו משקין סוטות שהרי אין מנחה קריבה צנמה כדאמרין בנחמים ק"ק, ח] [ובנמינלה]. ואין נראה לרבינו למוחק הספרים דהא שילה לא היה משכן משכן שהיה לו צית של אכנים למטה ויריעות למעלה ויחלף נמי למאן דאמר בפרק תנאל דנחמים [טס] מנחה קריבה צנמה, ועוב וגבעון צנמה, ולדרכה היה לו להקשות יותר מנח וגבעון שהיה ממש

משכן שלא מצינו שהיה לו צית של אכנים למטה. מיהו הא נמי לאו קושיא היא דרמחמא אמר משכן משש שיהא עומד בקדשותו כמשפטו שיהא הארון צבית קדשי קדשים, ועוב וגבעון לא היה ארון אלא בקרית יערים וזה פי' רש"י בסוטה. בפרתיו קודמת אכפרת ביתו. ומתמה והלא נעשית מעטרה ככל צנת אחת ומתי כפרת ראשון ומתי כפרת השני. ופירש רבינו שמואל דנפקא מינה הא דאמרין בפרק תנאל [דנדריות יט, א] דקרינן כהן [משותן] קודם לקרנן ישראל [והלא] [ולחלן] לרין האי קרא, אך כפרתו קודמת לכפרת אחיו הכהנים לא חמי שפיר, וכן לכפרת צימו. ואי הוא אמרין דלענין וידויו של פר מיירי דמתוה ענין לשם, אחי שפיר שזריך לומר מחילה אני וציתי וני אהרן עץ קדשך, כי אם לא היה פסוק היה לו להוכיר בפעם שניה מיהא שצנו מחילה ח]. יבא דבר שבחשאי כו'. מימה לרבי"א

^[א] עין שם בסוריות היטב צנמ. וע"ש בע"י.

טַרַף בקלפי פרק רביעי יומא

יכול אף צנל העורה. לא יהא אדם

לפני ולפנים: אין לי אלא **נשעם הקטרת קטורת**. לקמיה מפרש מאי משמע: **הוי אומר** זו **הקטרס קטרת**. דאילו מתן דמים אין שזה ככולס שהפר מכפר עליו ועל

על לשון הרע. כי יהיא דקרח לשון הרע הוה דכתיב (במדבר יז) אחס המיתם את עם ה' וסחם לשון הרע בחשאי הוא: **מצין האולם ולמוצח**. מכל אורז כ"צ אמות שצנייהס: **ל"ש אלא נשעם הקטרת דהיכל**. דלמוצח הפנימי שחרית וערבית שהרי סמוך לו: **אנל נשעם הקטרה דלפני ולפנים**. מהיכל שהוא סמוך לו פרשי אנל מצין האולם ולמוצח שהוא מרוחק לא פרשי: **נשעם מהן פר כהן משיח**. הצא על אחת מכל המלות שטעה בהוראת ענמיו ועשה ומתן דמו על הפרותם ועל מוצח הזהב: **ושעירי עבודם כוכבים**. ליצור שעבדו ע"ז בהוראת צית דין מציאים פר לעולה ושעיר לחטאת כדכתיב צפרשת שלח לך אנשים (שס טו) ואחזו שעיר מתן דמו על הפרוכת ואינו נאכל כדילפינן בסיפרא וסיפרי ובמסכת ונחיים (דף מו): **הא מה מעלה יש כו'**. דהא הא כמו הרי כלומר מעמה [מה] מעלה יש צפרשה צין היכל לצין אולם ולמוצח: **צין נשעם הקטרה כו'**. קא סלקא דעמיה צין נשעת הקטרה דלפני ולפנים צין שלא נשעת הקטרה דלפני ולפנים אלא נשעת מתן דמים דלפני ולפנים:

ומצין אולם ולמוצח אין פורשין. משום לפני ולפנים אלא נשעת הקטרה אכל לא נשעת מתן דמים: **מאי לאו כו'**. כדפרשית: **לא נשעם הקטרה דהיכל**. קאמר דפורשים מצין האולם ולמוצח והכי קמני כסם שפורשים מצין האולם נשעת הקטרה דהיכל שפורשין נשעת מתן פר כהן משיח ופר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים ^(ט) הא מה מעלה יש בין ההיכל לבין האולם ולמזבח אלא שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה ומבין האולם ולמזבח אין פורשין אלא בשעת הקטרה בשעת הקטרה מיהא פרשי מאי לאו בשעת הקטרה דלפני לפנים לא בשעת הקטרה דהיכל אי הכי הא מה מעלה ותו לא הא איבא הא מעלה דאילו מהיכל פרשי בין בשעת הקמר' ידידה בין בשעת הקטרה דלפני לפנים ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא בשעת הקטרה דהיכל הא קתני אלא שבהיכל פורשין בין בשעת הקטרה ובין שלא בשעת הקטרה ומבין האולם ולמזבח אין פורשין אלא

הא קמני. צניחותא ה"ג קאמר האי ^(א) שלא נשעת הקטרה דקאמר שלא נשעת הקטרה דהיכל קאמר אלא נשעת הקטרה היא לפני לפנים: **צין נשעם הקטרה**. [דהיכל] והא שלא נשעת הקטרה דקמני מנא שלא נשעת הקטרה ידידה אלא נשעת הקטרה דלפני ולפנים: צקדושה

כשהיו ישראל צמדצר סמוכין למדצר ודמעלה עשן משום דכתיב צההוא קרא אהרן והאי קרא דשמעמא סד"א קרא דמכזי אהל מועד ולא איקרי אהל מועד אלא צמדצר ומקרא יתירא הוא דלא הוה לרין למיכתב אלא וכל אדם לא יהיה צבאו לכפר צקדש וסד"א דאחא למעוטי שילה וצית עולמים וצתר דמרצין שילה וצית עולמים אהל מועד דכתב רחמנא למעוטי עזרות אינטריך:

בך פורשין בשעת מתן פר בהן משיח. ה"ג הוה מני למימר נשעת מתן פר ושעיר של יוה"כ צהיכל אלא לא פסיקא ליה משום דיש מהן נמי לפני ולפנים: **בך מעלה יש בין היבצ' וכו'**. טוצא איכא דמוצח הזהב ומנוורה ושלחן ומתן דמים צהיכל מה שאין כן צין האולם ולמוצח אלא לענין פרישה קאמר: **בא"י** **איו בשעת הקטרה דאפני ואפנים**. מימה לי מ"ש דגזרו לפרוש מצין האולם ולמוצח נשעת הקטרה דלפני ולפנים ולא נשעת הזאה והא צין הקטרה צין הזאה ממד קרא נפקא לעיל וי"ל בהקטרה דכתב צקרא צהדיא טפי גזרו צה רצנן ולא צהוא דמיימורא דלכפר נפקא:

דמיה היה מונה אחת שמים כו'. פורשין היו מבין האולם וצמזבח בשעת הקטרת כו'. ואע"ג דנשעת מתן דמים נמי פריש דלעקמן צמזוך, משום דקדמת היה צנל יוס נקט קטרת, וגם יש פעמים שפורשין צקטרת שאין פורשין נשעת מתן דמים דלעקמן צמזוך. **אחא מה בעלה יש כו'**. הא פשטא דמעלה יש שאין יכול ללך צהיכל אלא לצורך דלית ציה אזכרה צפרק הקומץ רכס [כס, ח], אלא הא מייירי צפרשה שהיא לצורך עבודה. בשעת הקטרה מיהא פרשי **באי** **אאו** **לאפני ואפנים**. ואע"ג דהשכח לא לעינן טעמא מאי דבהקטרה פורשין אפילו משל לפני ולפנים ובמתן דמים אין פורשין, (אלא) [ומשל היכל צין] נשעת הקטרה [צין] נשעת מתן דמים, מ"מ הך ציימא קשא ליה לר' אלעזר.

בשיל"ה ובית עורמים מניין. וכי האי גוונא אמרינן לקמן צפרק

הואילו לו (דף עג.) גצי מעלה עשן וצפרק שני שעירי

(לקמן דף סו:) תניא ^(א) (מדצר) המדצרה לרצות נוצ וגבעון שילה וצית עולמים וצפרק שני דסוטה (דף טז. ושס)

מד.

בשיל"ה ובית עורמים מניין. וכי האי גוונא אמרינן לקמן צפרק

הואילו לו (דף עג.) גצי מעלה עשן וצפרק שני שעירי

(לקמן דף סו:) תניא ^(א) (מדצר) המדצרה לרצות נוצ וגבעון שילה וצית עולמים וצפרק שני דסוטה (דף טז. ושס)

עין משפט

גז מנצוה

לָא א ב ג מיי פ"ג מה'ל' ממדין ה'ל' ג ופ"ד מהלכות עזרות יוס הכפורים הלכה כ':